

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobcu: **ppráp. P. V.**, *zastúpeného JUDr. Š. Á., advokátom*, proti žalovanému: **MV SR**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-114/PK-05 zo dňa 25. októbra 2005, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2 S 428/2005-35 zo dňa 11. apríla 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2 S 428/2005-35 zo dňa 11. apríla 2007 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 1655 Sk na účet advokáta JUDr. Š. Á., do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného č. KM-114/PK-05 zo dňa 25. októbra 2005 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. c) OSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcovi priznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že žalobca sa včas podanou žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu č.: KM-114/PK-05 zo dňa 25. októbra 2005, ktorým bol potvrdený personálny

rozkaz ministra vnútra SR č. 122 zo dňa 6. marca 2004, na základe ktorého bol žalobca prepustený podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“) zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru a zároveň rozhodol, že rozklad podaný žalobcom podľa § 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. v platnom znení ako nedôvodný zamieta.

Po preskúmaní veci z dôvodov obsiahnutých v žalobe dospel súd k názoru, že podmienkami na prepustenie policajta zo služobného pomeru podľa ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z. je po 1. porušení služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a po 2. ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, pričom obidve podmienky musia byť splnené súčasne. Pre takéto posúdenie žalovaný nedostatočne zistil skutkový stav. Podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 192 ods. 5 dôvody a podrobnosti prepustenia podľa odseku 1 písm. e) ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo, pričom žalovaný vôbec nepoukázal na takýto predpis, ktorý by ako dôvod prepustenia definoval neschválenie, resp. nepodpísanie žiadosti o určenie dovolenky.

Podľa názoru krajského súdu vyjadreného v odvolaní, v rámci správneho konania nebola dostatočne objasnená otázka týkajúca sa preskúmania rozhodujúcich skutočností na posúdenie opodstatnenosti žalobcových argumentov, najmä či žiadosť o určenie dovolenky bola schválená zástupcom riaditeľa s ohľadom na zaužívanú prax a vyznačenie v pláne služieb na mesiac marec 2004 (v originály), v ktorom je pri dátumoch 30. a 31., t.j. v čase, keď žalobca čerpal dovolenku vyznačené „V“ s červeným vyčiarkaním a poznámkou 15.4. nástup, ktorý je podpísaný riaditeľom 00 PZ K. mjr. Bc. V. V.. S poukazom na dosiaľ zistený skutkový stav ako aj s ohľadom na stanovisko odborovej organizácie nie je možné jednoznačne urobiť záver, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a žalobu zamietol. Uviedol, že konanie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ bolo vykonané na základe zákona a v jeho medziach. Jednotlivé vykonané dôkazy boli posúdené samostatne i vo vzájomných súvislostiach a po ich vyhodnotení bolo konštatované protiprávne konanie žalobcu, ktoré je nezlučiteľné s postavením príslušníka PZ, pričom bolo potrebné konštatovať naplnenie pojmových znakov skutkovej podstaty prepustenia

podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z. v platnom znení. Dôkazy v konkrétnej dobe preukázali tú skutočnosť, že žalobca svojím konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu a súčasne, že jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka Policajného zboru by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Najmä na základe záznamu riaditeľa, ako aj zástupcu riaditeľa 00 PZ Košice Západ bola dostatočne preukázaná tá skutočnosť, že dovolenka na obdobie, kedy bezdôvodne nevykonával štátnu službu mu nadriadeným nebola určená, keďže podľa § 73 ods. 3 zákona o.i. nástup dovolenky určuje nadriadený s prihliadnutím na záujmy štátnej služby, ako aj na oprávnené požiadavky policajta.

Poukázal na skutočnosť, že stanovisko príslušnej organizácie Odborového zväzu polície v SR nie je pre rozhodovanie nadriadeného o tom, či boli naplnené zákonné znaky skutkovej podstaty prepustenia právne záväzné.

Ak v konaní absentuje poukaz na to, že žalovaný nepoukázal na predpis, ktorý vydá ministerstvo podľa § 192 ods. 5 zákona ako dôvody a podrobnosti prepustenia podľa ods. 1 písm. c) zákona, treba konštatovať, že takýto predpis k dnešnému dňu nebol vydaný, avšak jeho absencia nie je dôvodom vzniku neplatnosti napadnutého rozhodnutia.

Žalobca navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu na nariadenom pojednávaní (§ 214 ods. 1 O.s.p.), oboznámil sa s doterajším priebehom konania vo veci, dôvodmi odvolania, vyjadrením žalobcu a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

Rozsah preskúmania rozsudku krajského súdu je daný odvolaním žalovaného a to posúdenie, či boli splnené zákonné podmienky prepustenia žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená

rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 250i ods. 1 OSP pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250i ods. 3 OSP pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Odvolačí súd zastáva názor, že prvostupňový súd v konaní a rozhodovaní o žalobe žalobcu postupoval v intenciách vyššie citovaných zákonných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku .

Z administratívneho spisu súd zistil, že personálnym rozkazom Ministra vnútra SR č.: 179 zo dňa 21. mája 2004 bol podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z. prepustený žalobca zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru, so zaradením stála štátna služba vo funkcii starší inšpektor OO PZ K., odbor poriadkovej polície OR PZ K., služobný úrad KR PZ K. s odôvodnením, že dňa 25. marca 2004, v čase neprítomnosti riaditeľa OO PZ K., požiadal jeho zástupcu o vykonanie zmien v pláne služieb na dni 28. a 29. marca 2004, kedy mal naplánovaný výkon štátnej služby tak, aby v tieto dni túto nemusel vykonať z rodinných dôvodov s tým, že službu vykoná v nasledujúcom období. Zástupca riaditeľa vyhovel požiadavke žalobcu a vzápätí mu predložil žalobca žiadosť o určenie dovolenky na obdobie od 30. marca 2004 do 15. apríla 2004. Zástupca riaditeľa dovolenku neschválil s tým, že dňa 29. marca 2004 nastupuje do výkonu štátnej služby riaditeľ, ktorý rozhodne o určenie dovolenky. Žalobca v dňoch 2. apríla 2004, 3. apríla 2004, 6. apríla 2004, 10. apríla 2004 a 14. apríla 2004 nenastúpil do výkonu štátnej služby bez toho, aby zistil, či žiadosti o určenie dovolenky sú schválené.

Žalobca na základe uvedeného bol prepustený zo služobného pomeru, pretože podľa názoru žalovaného išlo o zvlášť hrubé porušenie služobnej povinnosti, čím žalobca porušil základné povinnosti policajta uvedené v § 48 ods.3 písm. a), b), g), h) zákona č. 73/1998 Z.z. v platnom znení.

S prepustením zo služobného pomeru odborový orgán vyslovil nesúhlas v stanovisku zo dňa 30. apríla 2004 s odôvodnením, že návrh na prepustenie je vydaný na základe nedostatočne a neúplne zisteného skutkového stavu.

Následne bolo tiež zistené, že Najvyšší súd SR na základe podanej žaloby žalobcu rozhodol rozsudkom sp. zn. 3 SŽ 133/2004 zo dňa 7. apríla 2005 tak, že rozhodnutie žalovaného č.: KM-129-PK/04 zo dňa 3. augusta 2004 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. c) OSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí uložil žalovanému odstrániť rozpor medzi listinami – plán služieb, ktorý je vo zväzku písomností týkajúcich sa prepustenia na č.l. 20, na ktorej pri mene žalobcu pod dátumami 29. a 30. je veľké „V“ a na pravom okraji poznámka „15.04. nástup“, a fotokópiou plánu služieb na č.l. 32, ktorá nie je obsahovo totožná s listinou na č.l. 20. Najvyšší súd SR vyslovil názor, že len zo skutočnosti, že žalobca nemal podpísané žiadosti o udelenie dovolenky nemožno vyvodiť právny záver o porušení prísahy a služobnej disciplíny tak závažným spôsobom, že ďalšie zotrvanie žalobcu v PZ by bolo na ujmu dôležitých záujmov služby.

Z obsahu spisového materiálu, súčasťou ktorého je i administratívny spis žalovaného vyplynulo, že krajský súd sa pri svojom rozhodovaní náležite vypořiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe.

Podľa § 191 písm. e) zákona č. 73/1988 Z.z. policajt môže byť prepustený zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav vecí a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a ohliadka. Účastník konania je oprávnený na podporu svojich tvrdení navrhovať dôkazy. Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 238 ods. 1, 2, 3, 4 zákona).

Dôkazy o porušení služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom žalobcom, ktoré by zakladali zákonný dôvod na prepustenie žalobcu ako príslušníka Policajného zboru zo služobného pomeru neboli jednoznačne dostatočným spôsobom vykonané. Opätovne nebol dostatočne zistený skutkový stav.

V súdnom konaní obsahom administratívneho spisu bolo preukázané, že vykonané dokazovanie pred správnymi orgánmi oboch stupňov nebolo náležite vyhodnotené. Správne orgány nepostupovali pri vykonávaní dokazovania v intenciách zrušujúceho rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 7. apríla 2005, sp. zn. 3SŽ 133/204.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom prvostupňového súdu, že rozhodnutie ako aj postup správnych orgánov nebol v súlade so zákonom.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 246c v spojení s § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 O.s.p. a ich náhradu úspešnému žalobcovi priznal. Trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 1655 Sk, ktoré boli vyčíslené na základe ustanovení § 11 ods. 1, § 15 písm. a) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Celková suma odmeny za zastupovanie 1655 Sk pozostáva z úkonu – účasť na pojednávaní pred Najvyšším súdom SR dňa 25. júna 2008 vo výške 1465 Sk + 190,-Sk paušál.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 25. júna 2008

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová